

UCHWAŁA NR XXX/138/2024
ZGROMADZENIA ZWIĄZKU CELOWEGO GMIN MG-6

z dnia 4 kwietnia 2024 r.

w sprawie rozpoznania skargi K.P. z dnia 28 listopada 2023 r.

Na podstawie art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) oraz § 9 pkt 1 Statutu Związku Celowego Gmin MG-6 z siedzibą w Gorzowie Wielkopolskim (Dz. Urz. Województwa Lubuskiego z 2019 r. poz. 1432) po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, uchwała się co następuje:

§ 1. Skargę K.P. z dnia 28 listopada 2023 r. uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Przewodniczącemu Zgromadzenia Związku Celowego Gmin MG-6.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Zgromadzenia Związku
Celowego Gmin MG-6

Tadeusz Koper

UZASADNIENIE

W dniu 28 listopada 2023 r. K.P. wniosła do Prezydenta Miasta Gorzowa Wielkopolskiego podanie zatytułowane jako „Prośba o wyjaśnienie”. W treści pisma opisała sposób przeprowadzenia kontroli częstotliwości opróżniania zbiornika bezodpływowego przez pracowników Związku Celowego Gmin MG-6 – zw. dalej: „Związkiem”. K.P. zarzuciła Związkowi zawiadomienie Policji o podejrzeniu popełnienia wykroczenia bez uprzedniego zasygnalizowania nieprawidłowości adresatowi obowiązku. Wskazywała, iż Związek domagając się opróżniania zbiorników bezodpływowych zapełnionych jedynie częściowo, przyczynia się do zbędnego wzmoczenia emisji, w postaci powiększenia tzw. śladu węglowego oraz naraża mieszkańców na możliwe do uniknięcia wydatki. Związkowi zarzucono także niegospodarność, spowodowaną niewspółmiernością wydatków do osiągniętego rezultatu – koszt wymiany korespondencji miał przewyższyć wysokość nałożonej na nią grzywny. K.P. skarżyła się na opresyjne postępowanie Związku i na manipulowanie przez niego faktami. W końcowej części pisma wniosła o cofnięcie nałożonego przez nią mandatu. Prezydent Miasta Gorzowa Wielkopolskiego przekazał pismo wedle właściwości Związkowi.

Stosownie do art. 222 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775) – zw. dalej: „KPA”: „*O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.*” Zgodnie z art. 227 KPA: „*Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw*”. Zważywszy na powyższe, Zgromadzenie Związku uznało przedmiotowe podanie za skargę. Biorąc pod uwagę fakt, iż osoby prawne takie jak Związek, działają wyłącznie przez swoje organy, zarzuty przypisano działalności organu wykonawczego Związku, tj. jego Zarządowi. Stosownie do art. 229 pkt 3 KPA w zw. z art. 69 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40) oraz § 9 pkt 1 Statutu Związku organem właściwym do rozpoznania skargi na Zarząd Związku jest Zgromadzenie Związku.

Przenosząc powyższe na grunt skargi, Zgromadzenie Związku wskazuje co następuje:

Podjęte przez Zarząd Związku działania były prawidłowe. W toku przeprowadzonej kontroli bezspornie ustalono następujące daty odbioru nieczystości ciekłych z nieruchomości stanowiącej własność skarżącej: 14 października 2022 r., 19 stycznia 2023 r. i 11 maja 2023 r. Odstępy między kolejnymi odbiorami wynosiły odpowiednio 3 miesiące 5 dni i 3 miesiące 22 dni. Zgodnie § 8 ust. 4 pkt 1 uchwały nr X/47/2020 Zgromadzenia Związku Celowego Gmin MG-6 z dnia 18 lutego 2020 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Związku Celowego Gmin MG-6 (Dz. Urz. Woj. Lub. z 2020 r. poz. 571 z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym w okresie przeprowadzenia kontroli:

*„właściciele nieruchomości gromadzący nieczystości ciekłe w zbiornikach bezodpływowych zobowiązani są do ich opróżniania, korzystając z usług podmiotu posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Zbiorniki te winny być opróżniane w sposób systematyczny, nie dopuszczając do ich przepelnienia, **lecz nie rzadziej niż 1 raz na 2 miesiące**”*

Kontrolujący prawidłowo ustalił przekroczenie ww. minimum. W świetle przytoczonego przepisu prawa miejscowego, obowiązek ma charakter bezwzględny, co oznacza konieczność opróżnienia zbiornika niezależnie od stopnia jego zapełnienia w wymaganej częstotliwości. Prawidłowa okazała się także reakcja Zarządu Związku. Wobec wykrytej nieprawidłowości,

pismem z dnia 7 listopada 2023 r. zawiadomiono Policję o możliwości popełnienia wykroczenia z art. 10 ust. 2a w zw. z ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach:

„2. Kto nie wykonuje obowiązków wymienionych w art. 5 ust. 1 lub 1a

- podlega karze grzywny.

2a. Karze określonej w ust. 2 podlega także ten, kto nie wykonuje obowiązków określonych w regulaminie.”

Prawidłowy tok działania Zarządu Związku potwierdza nałożony na skarżącą mandat, który dowodzi sprawstwa opisanego wyżej wykroczenia. Wbrew twierdzeniom skarżącej, w jej sprawie nie wystąpiły żadne powody, które mogłyby skłonić Zarząd do zareagowania na ujawnione wykroczenie w inny sposób, niż zawiadomienie organu ścigania. Również z treści skargi nie wynika by jej sytuacja osobista przemawiała za zastosowaniem tzw. miękkich form oddziaływania administracyjnego, np. poprzez indywidualne pouczenie skarżącej o jej obowiązkach, czy też nawiązanie współpracy z właściwym miejscowo organem pomocy społecznej, celem doprowadzenia do stanu zgodnego z prawem miejscowym. Co więcej, samo nałożenie mandatu karnego zamiast zastosowania przez Policję tzw. środków oddziaływania wychowawczego (np. w postaci pouczenia), skłania do uznania danego przypadku za wykroczenie popełnione w zwykłych okolicznościach. W tym kontekście nie sposób uznać postępowania organu za opresyjne. Wymierzenie sankcji za niedopełnienie obowiązku, czy też zainicjowanie procedury zmierzającej do takiego rezultatu, ma na celu zarówno prewencję indywidualną, czyli wykształcenie u skarżącej prawidłowej postawy na przyszłość, jak i prewencję generalną, czyli oddziaływanie na szerszą społeczność mieszkańców obszaru właściwości Związku.

Odnosząc się do twierdzeń dotyczących potęgowania tzw. śladu węglowego, organ prowadząc tradycyjną, pisemną korespondencję z innymi organami administracyjnymi postępuje w zgodzie z prawem. Do czasu pełnej implementacji Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (eIDAS), zasadą jest bowiem pisemność postępowania. Ratio legis bezwzględnie określonej częstotliwości opróżnianych zbiorników, tzn. niezależnej od stopnia wypełnienia zbiornika bezodpływowego, jest niedopuszczenie do zjawiska zagniwania gromadzonych w nich substancji. Parametry nieczystości ciekłych pogarszają się proporcjonalnie do długości ich zalegania w zbiornikach, co czyni proces ich oczyszczania droższym i bardziej skomplikowanym technologicznie.

Jednocześnie zgodnie z art.239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Mając powyższe na uwadze, należy uznać skargę za niezasadną.